

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในภาคใต้ของไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในภาคใต้ของไทย ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารเทศบาลและพนักงานเทศบาลในภาคใต้ จำนวน 8,967 คน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคร็กก์และมอร์แกน ได้จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 336 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.03 การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าไค-สแควร์ (Chi-square)

สรุป

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส เป็นพนักงานเทศบาล มีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่เกิน 10 ปี มีรายได้ต่อเดือน 6,000-12,000 บาท และสังกัดเทศบาลขนาดกลาง

2. ระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.068$)

2.1 ด้านโครงสร้างคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.ต., ก.กลาง, ก.จังหวัด) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.023$)

2.2 ด้านการกำหนดตำแหน่ง (PC) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.014$)

2.3 การสรรหาและคัดเลือกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.115$)

2.4 การบรรจุแต่งตั้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.978$)

2.5 การโอนย้ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.261$)

2.6 การเลื่อนตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.061$)

2.7 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.096$)

2.8 การประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.183$)

2.9 อัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.219$)

2.10 การดำเนินการวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข้อยื่นในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.936$)

2.11 การออกจากราชการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.869$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลในภาคใต้

3.1 อายุ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน และขนาดของเทศบาลที่สังกัด ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาพบว่า ระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสราเวช อินทะพันธุ์ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรีอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุพรรษี มาสวัสดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนมากมีปัญหาการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสราเวช อินทะพันธุ์ (2543 : บทคัดย่อ) เว้นแต่ปัญหาด้านการโอนย้ายอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ การโอนย้ายจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารห้องคิ่นทั้ง 2 ฝ่าย โดยผู้บริหารห้องคิ่นจะเป็นผู้พิจารณาตามความจำเป็น ความรู้ความสามารถ และตัวบุคคล ซึ่งบางครั้งอาจถูกมองว่ามีการใช้ระบบอุปถัมภ์และไม่เป็นธรรม การโอนย้ายพนักงานของเทศบาลบางแห่งจะต้องหาบุคคลมาแทน หากหานบุคคลมาลงไม่ได้ ก็ไม่สามารถโอนย้ายได้ ซึ่งการโอนย้ายจะมีหลายขั้นตอนและต้องใช้เวลามาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนกรินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ (2546 : 15-25) ที่ว่า ขาดความคล่องตัวในการโอนย้ายข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

2. เมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานบุคคลเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากตามด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านการกำหนดตำแหน่ง ได้แก่ “ทำให้พนักงานเทศบาลมุ่งเพื่อให้ได้ดีสูงขึ้น” ซึ่งยังมีความเหลื่อมล้ำและขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ดังนั้น “เมื่อพนักงานเทศบาลได้ดีสูงขึ้น จะประสบปัญหาต่อการ โอนข่ายของพนักงานเทศบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพนิต เจนท่อง และคณะ (2546 : 5) ที่ว่า การกำหนดตำแหน่งโดยใช้การจำแนกตำแหน่ง (PC) ยังไม่เหมาะสม

- ด้านการสรรหาและคัดเลือก ได้แก่ “ในการสรรหาและคัดเลือก ผู้บริหารเทศบาลมีอำนาจมาก” และ “มีการกำหนดตัวผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกไว้แล้ว ทำให้ผู้สมัครคนอื่น ๆ มีโอกาสได้รับการคัดเลือกน้อย” กล่าวคือในการสรรหาและคัดเลือกพนักงานขึ้นอยู่กับผู้บริหารเทศบาล ส่วนมากจะมาจากความเกรงใจกันหรือสนิทสนมกัน

- ด้านการโอนข้าย้าย ได้แก่ “การ โอนข้าย้ายเป็นไปด้วยความยากลำบาก ถ้าไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารทั้ง 2 ฝ่าย ” “การ ไม่ยอมรับการ โอนข้าย้ายของผู้บริหารเทศบาลบางแห่ง เพราะต้องผ่านความเห็นชอบจากนายกเทศมนตรีก่อน” และ “การ โอนข้าย้ายใช้ระบบอุปถัมภ์มากกว่าความรู้ความสามารถ” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของครินทร์ เมธไตรรัตน์ และคณะ (2546 : 15-25) ตามที่ได้อภิปรายผลด้านการ โอนข้าย้ายในข้อ 1

- การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ ได้แก่ “การเดือนขึ้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ (2 ขั้น) ขึ้นอยู่กับผู้บริหารเทศบาล” โดยผู้บริหารเทศบาลจะเป็นผู้ประกาศผลการพิจารณา

- อัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น ได้แก่ “ไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้น” และ “พนักงานเทศบาลบางแห่ง ไม่ได้รับเงินโบนัส ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารเทศบาล” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของครินทร์ เมธไตรรัตน์ และคณะ (2546 : 15-25) ที่ว่า อัตราเงินเดือนไม่เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน และงานวิจัยของพนิต เจนท่อง และคณะ (2546 : 5) ที่ว่า ระบบค่าตอบแทนยังไม่เหมาะสม แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงาน ก.ด. (2546 : 1-3) ที่ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 40.48 เห็นว่ามีความเหมาะสมในเรื่องการจ่ายเงินเดือน ผลประโยชน์ตอบแทนอื่น และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงาน ก.ด. (มปป. : 2-3) ที่ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่เห็นว่าค่าตอบแทนมีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว

3. ผลการศึกษาพบว่า อายุและระยะเวลาในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรภี มาสวัสดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสงขลา กล่าวคือ ผู้บริหารเทศบาล และพนักงานเทศบาลที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี, 31 – 40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี กลับมีระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้ที่มีระยะเวลา

ในการปฏิบัติงานไม่เกิน 10 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11-20 ปี กลับมีปัญหาการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก

4. ผลการศึกษาพบว่า เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน และขนาดของเทศบาลที่สังกัด ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรัมย์ มาสวัสดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ว่า เพศและการศึกษาແแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กร บริหารส่วนจังหวัดสงขลา

ข้อเสนอแนะ

1. โครงสร้างคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.อ., ก.กลาง และ ก. จังหวัด) สมควรให้ มีโครงสร้างแบบเดินต่อไป แต่อาจปรับโครงสร้างให้มีคณะกรรมการเท่าที่จำเป็น เช่น อาจมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ดูแลการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นใน ระดับจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลส่วน ท้องถิ่นเป็นอย่างดี และให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างเดียวกัน

2. ควรนำระบบแท่งมาใช้แทนการกำหนดตำแหน่ง (PC) ซึ่งจะช่วยลดการแบ่งชั้นระหว่าง พนักงานเทศบาล

3. การสรรหาและการคัดเลือกพนักงานเทศบาลควรใช้ระบบคุณธรรมรرم วิธีการสอบคัดเลือก และหลักเกณฑ์ต้องชัดเจน โปร่งใส และมีมาตรฐานเดียวกัน ควรให้ส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินการสรรหาและ คัดเลือก

4. การบรรจุแต่งตั้งพนักงานเทศบาล ให้บรรจุแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้หรือผู้ได้รับการ คัดเลือกตามลำดับที่เหมือนกับระบบข้าราชการพลเรือน

5. การโอนย้ายพนักงานเทศบาลควรพิจารณาตามความเหมาะสม ความจำเป็น และความรู้ ความสามารถของพนักงานเทศบาล มากกว่าการเล่นพระคัลเคนพาก

6. การเลื่อนตำแหน่งพนักงานเทศบาล ควรพิจารณาตามความสามารถและผลงานตามระบบ คุณธรรม

7. การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ ควรให้พนักงาน เทศบาลได้มีโอกาสศึกษาต่อ อบรม และคุยงานมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

8. การประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานเทศบาลควรประเมินไปตามผลงานและหลักเกณฑ์ ซึ่งสามารถวัดออกมารูปเป็นตัวเลข ได้ มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

9. ควรปรับอัตราเงินเดือนให้แก่พนักงานเทศบาลเพิ่มขึ้นตามค่าครองชีพที่สูงขึ้น พนักงานระดับต้นควรได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเพิ่มเติม มีการจ่ายโบนัสให้แก่พนักงานเทศบาล
10. ในการดำเนินการทางวินัย การตั้งคณะกรรมการสอนสวนทางวินัยที่มีความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์ในการสอนสวนทางวินัยเป็นอย่างดีและมีความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ส่วนการอุทธรณ์ ควรให้มีคณะกรรมการรับอุทธรณ์ และคณะกรรมการลงโทษทางวินัยแยกจากกัน ส่วนการร้องทุกข์ ควรให้พนักงานเทศบาลได้มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบการร้องทุกข์
11. ควรให้ความสะดวกและบริการที่ดีแก่ผู้อุทธรณ์ในเรื่องการรับบำเหน็จบำนาญ
12. รัฐสภาพริหารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. เพื่อจะได้ประกาศใช้บังคับต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอิสระเพิ่มเติม ได้แก่ ศาสนา
2. ควรเก็บข้อมูลจากลูกจ้างเทศบาล นอกเหนือไปจากผู้บริหารเทศบาล และพนักงานเทศบาล
3. ควรเก็บข้อมูลจากผู้บริหารเทศบาล พนักงานและลูกจ้างเทศบาลทั่วทุกภาค เพื่อจะได้ทราบปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาลทั่วประเทศ